

Onderzoek naar de verspreiding van de steenuil in Zeeland 2007

Alex de Smet

Inleiding

Witte duinen en brede stranden, krekens, rietvelden en kronkelige dijkes, campings, mensen in klederdracht en idyllische haventjes is het beeld dat een doorsnee Nederlander heeft van de provincie Zeeland. Echter deze provincie heeft nog meer in petto. Wie ooit in Zeeland heeft rondgezworven en het leefgebied van de steenuil kent weet dat het in bepaalde delen van Zeeland goed toeven is voor de steenuil. Zeeland herbergt namelijk een groot aantal steenuilen. Hiervoor zijn met name Zeeuws-Vlaanderen en Zuid-Beveland verantwoordelijk. Maar hoe is het gesteld met de rest van Zeeland. Om hiervan een goed beeld te krijgen is in 2006-2007 door zo'n 90 vrijwilligers een groot deel van de provincie onderzocht. In dit artikel wordt verslag gedaan van de onderzoeksresultaten.

Figuur 1: Overzichtkaart provincie Zeeland

Beschrijving onderzoeksgebied

Zeeland bestaat uit de (schier)eilanden Walcheren, Zuid-Beveland, Noord-Beveland, Schouwen Duiveland, Tholen en Sint Philipsland en het vaste land Zeeuws-Vlaanderen. Een karakteristiek van deze gebieden is onderstaand in het kort weergegeven.

Zeeuws-Vlaanderen

Verspreid over het gebied komen nog veel oude boerderijen met hoogstamfruitboomgaarden, hollebollige weiljes en knotbomen voor. In West Zeeuws-Vlaanderen is het landschap nog redelijk onaangetast en als zodanig authentiek gebleven. Hier staan op de kronkelige dijkes nog veel knotbomen. Hier en daar is de samenhang van het kleinschalige landschap met het aangrenzende Vlaanderen nog duidelijk zichtbaar.

Walcheren

Het schiereiland Walcheren wordt omgeven door de Oosterschelde, de Noordzee en de Westerschelde. Het grootste deel van Walcheren bestaat uit relatief hooggelegen kreekruiggronden en laaggelegen, uit zware klei bestaande poelgronden. Verder is het uitgestrekte duingebied dat loopt van Domburg tot aan Vrouwenpolder kenmerkend. In het verleden gaven de vele buitenplaatsen, de beplanting en de kreekruigen Walcheren een besloten karakter met ruimte voor kleinschaligheid. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is Walcheren als gevolg van het doorsteken van de dijken en geallieerde bombardementen enige tijd geïnuundeerd geweest. Door de langdurige overstroming met zout water zijn veel oude hoogstamfruitbomen verloren gegaan. Alleen de hoger gelegen binnenduinrand rondom Vrouwenpolder bleef gevrijwaard. De laatste 15 jaar heeft er een belangrijke uitbreiding van campings, caravanparken en complexen met zomerhuisjes plaatsgevonden rondom Vrouwenpolder en Domburg. Doordat de landschappelijke inpasbaarheid niet altijd evenwichtig is geweest, is de waarde van deze

gebieden voor de steenuil sterk achteruit gegaan.

Zuid-Beveland

Zuid-Beveland grenst aan de Westerschelde, de Oosterschelde en het Veerse Meer, en sluit aan de oostzijde aan op Noord-Brabant. Kenmerkend voor dit stukje Zeeland is het kleinschalige polderlandschap met poldertjes van slechts enkele tientallen hectares groot. Rondom Nisse is nog een restant van het vroeger voor Zuid-Beveland karakteristieke heggelandschap aanwezig. Naast akkerbouw is vanouds de fruitteelt belangrijk.

Noord-Beveland

Noord-Beveland wordt omringd door het Veerse Meer en de Oosterschelde. Het in bescheiden vorm nog aanwezige duinlandschap, is onderhevig aan intensieve recreatiedruk. Het landschap kenmerkt zich voornamelijk door grootschalige open polders met verspreide boerderijen. Veehouderijen waren eind 1800 begin 1900 algemeen. De boerenerven waren rijk beplant met rondom weilanden met hierin populieren en rijen knotwilgen. Van de oude weilanden en knotwilgen zijn nog slechts enkele stukjes bewaard gebleven. Tegen de Oosterschelde aan liggen verschillende inlagen, grotendeels in beheer als natuurgebied.

Tholen

Opvallend voor Tholen is het open polderlandschap met nauwelijks opgaande beplanting. Tholen is in 1953 zwaar geteisterd door de Watersnoodramp. Hierbij liep de helft van het eiland onder water. De meeste beplanting dateert van na deze periode. De polders zijn voornamelijk in gebruik als bouwland.

Schouwen Duiveland

Aan de westkant van Schouwen treft men een brede duinenrij aan. Aan de binnenzijde hiervan worden de gronden deels gebruikt als weidegrond. In dit gebied is sprake van intensieve recreatie. Door de Watersnoodramp 1953 en als gevolg van ruilverkavelingen is het kleinschalige landschap grotendeels verdwenen. Alleen aan de westkant is het oude landschap gespaard gebleven.

Sint Philipsland

Sint Philipsland bestaat met zijn oppervlakte van amper 25 km² uit overwegend grote kale polders en een paar dorpjes met hier en daar verspreide bebouwing. Ook Sint Philipsland heeft zwaar geleden onder de Watersnoodramp 1953. De buitendijken van het eiland werden op meer dan 25 plaatsen doorbroken, hierbij werd circa 90% van de landbouwgrond overspoeld.

Onderzoeksmethodiek

Alle inventarisaties zijn uitgevoerd volgens de "STONE methode". Deze is vastgelegd in een instructie die aan alle medewerkers is uitgereikt. Voor de lokroep is gebruikt gemaakt van de lokroep die op de CD "Tous les oiseaux d'Europe nr. 3" staat. Naast de geluidsinventarisaties zijn er bij daglicht ook zichtwaarnemingen gedaan.

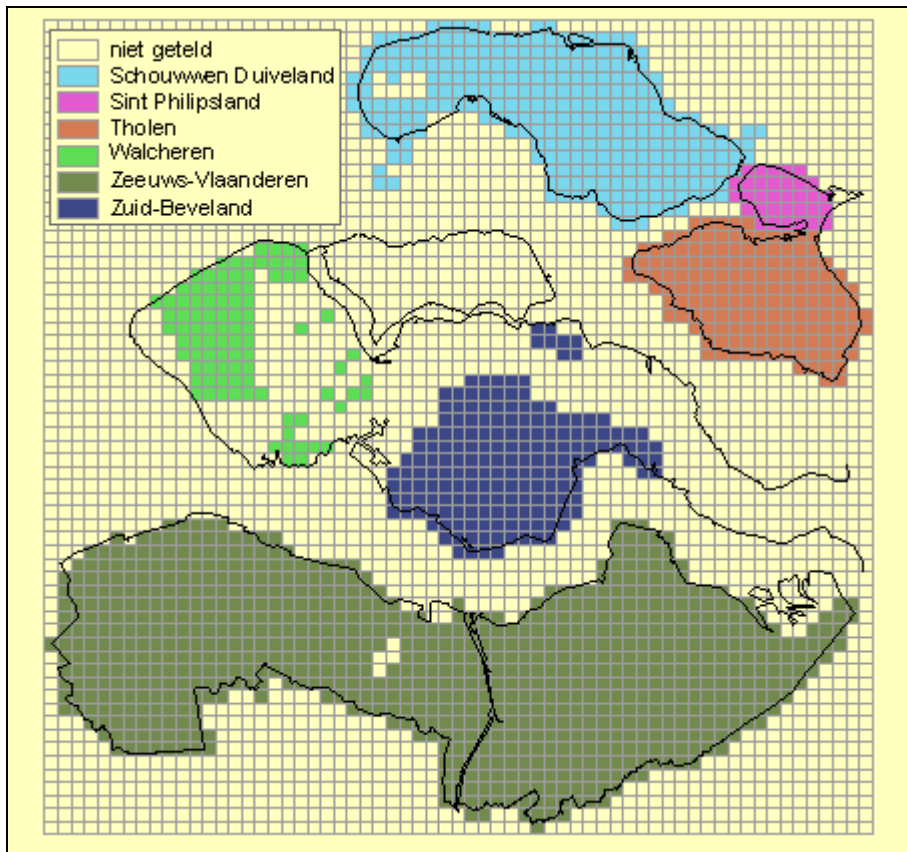
Gegevensverwerking

Voor het registreren van de territoria is gebruikt gemaakt van topografische kaarten met een schaal variërend van 1:10.000 tot 1:25.000. De territoria zijn verwerkt in een geografisch informatie systeem (GIS ArcMap 9.1).

Onderzoeksresultaten

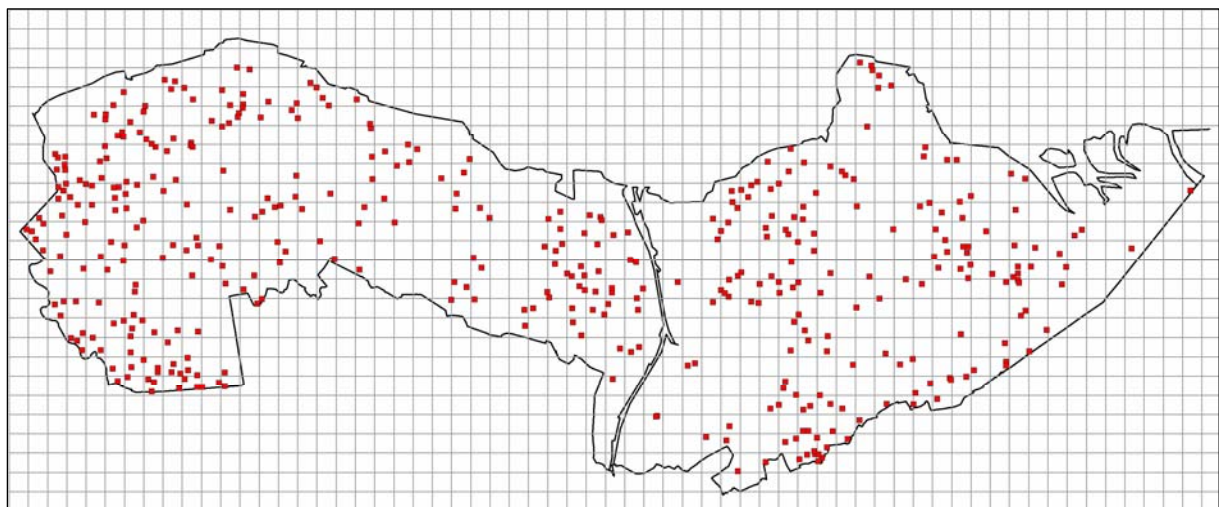
In figuur 2 zijn de gebieden weergegeven die in 2006-2007 zijn geïnventariseerd. Het onderzochte gebied beslaat een oppervlakte van 1513 km². Noord-Beveland is niet onderzocht, Walcheren en Zuid-Beveland gedeeltelijk.

In Zeeuws-Vlaanderen hebben 44 tellers deelgenomen aan het onderzoek. De inventarisatie is uitgevoerd in de periode 31 januari-15 april 2007. De oppervlakte van het onderzochte gebied bedraagt 731 km². De woonkernen en de grote industrieterreinen zijn niet onderzocht.

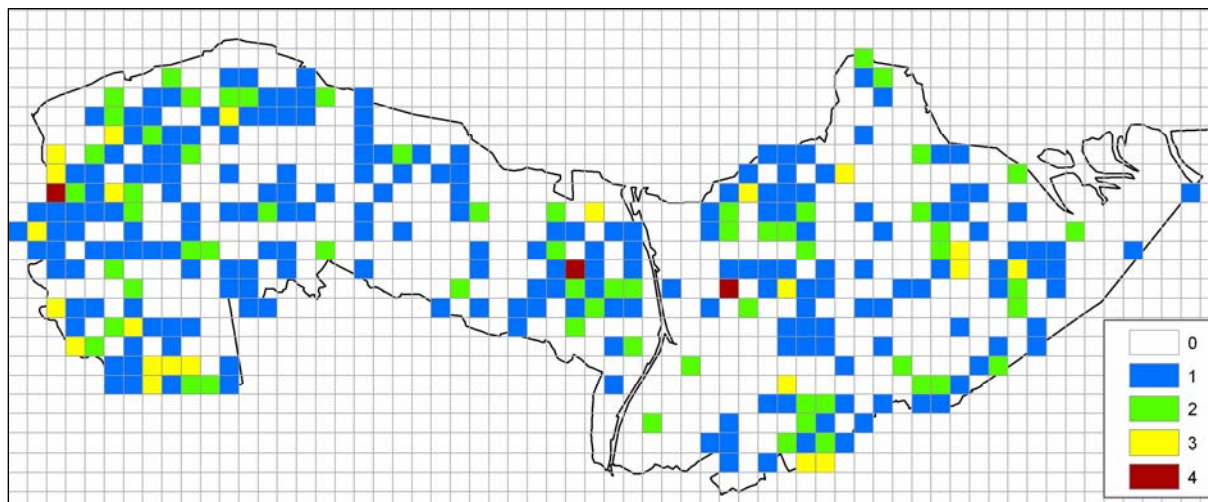

Figuur 2: Overzichtkaart getelde km-blokken provincie Zeeland 2006-2007

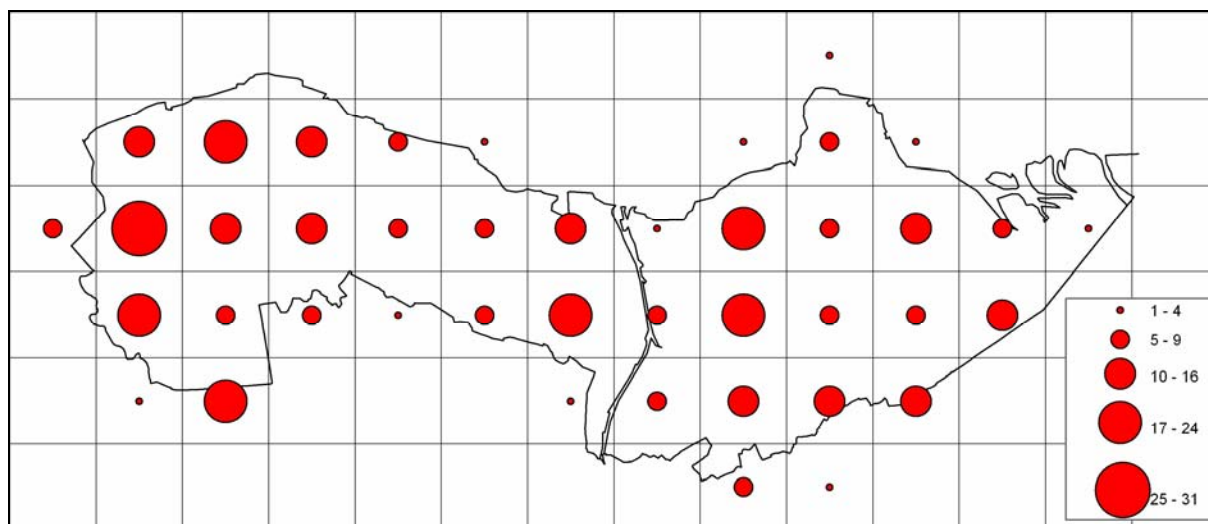
Onderstaand worden per regio de onderzoeksresultaten besproken.

Figuur 3: Ligging steenuilterritoria Zeeuws-Vlaanderen 2007

Figuur 4: Dichtheid per 1 km² Zeeuws-Vlaanderen 2007

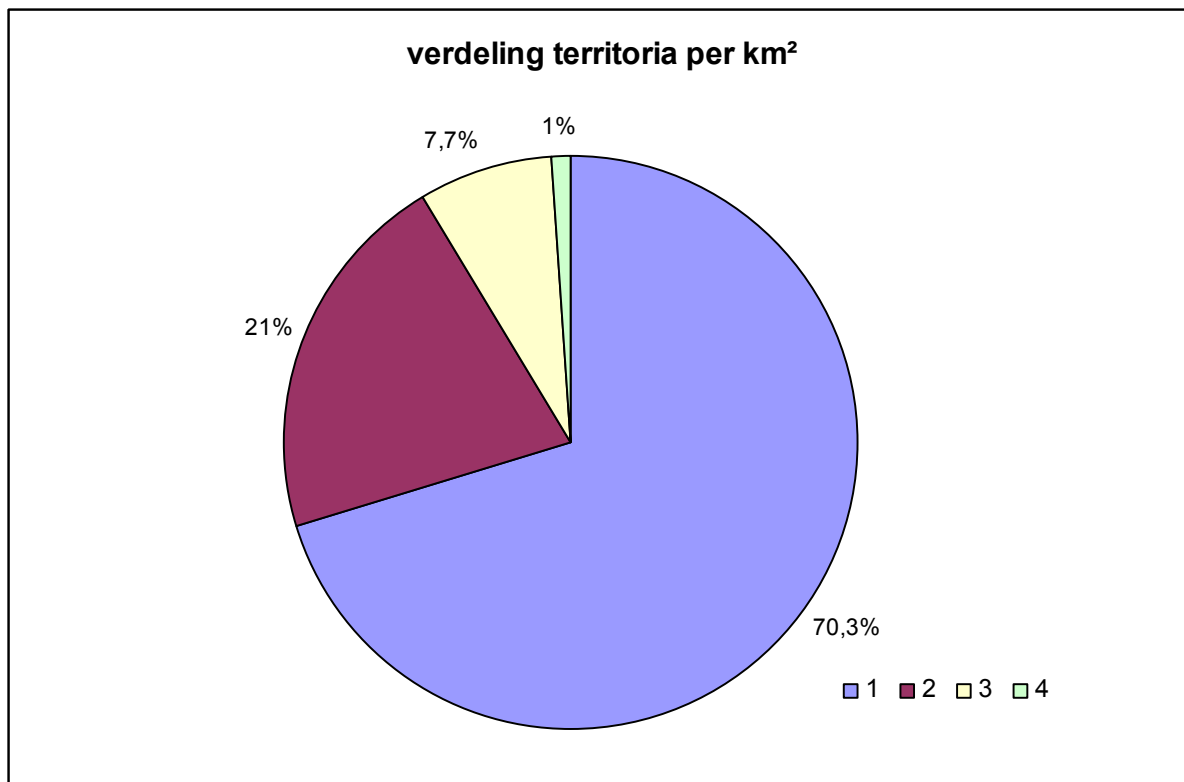
Figuur 5: Dichtheid per 25 km² Zeeuws-Vlaanderen 2007

Analyse onderzoeksgegevens 2007

In Zeeuws-Vlaanderen zijn 417 territoria waargenomen waarvan 202 in West Zeeuws-Vlaanderen en 215 in Oost Zeeuws-Vlaanderen. Hiermee is 43,7 % van de geïventariseerde km-hokken bezet. In figuur 3 is de ligging van de territoria weergegeven. In figuur 4 en 5 zijn de dichtheden per 1 km² en 25 km² gepresenteerd.

Voor de bezette km-hokken komt dit neer op een gemiddelde dichtheid van 1,39 terr./km², voor het gehele onderzoeksgebied op 0,61 terr./km². In figuur 6 is de frequentie van de territoriumdichtheid per km-hok weergegeven.

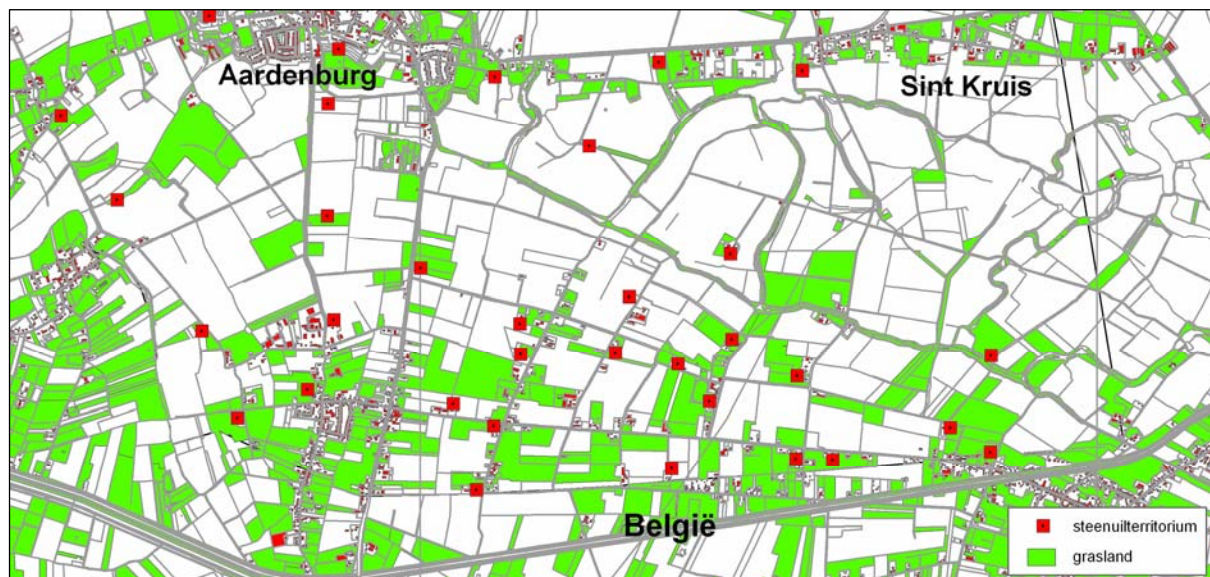

Figuur 6: procentuele verdeling van het aantal territoria per km-hok in Zeeuws-Vlaanderen 2007

Uit de analyse van de onderzoeksgegevens blijkt dat in Zeeuws-Vlaanderen in ruim 70 % (n=211) van de bezette km-hokken 1 territorium voorkomt. De ligging van deze km-hokken is homogeen verdeeld over Zeeuws-Vlaanderen (zie figuur 4). De meeste in deze gebieden waargenomen steenuilen komen voor rondom de verspreid gelegen boerderijen. Tussen deze boerderijen liggen grote “kale” polders

waar het voor de steenuil niet geschikt is om te leven. In de gebieden met hogere dichtheden is de boerderijdichtheid groter en/of staan grote aantallen knotbomen. In het gebied rondom Aardenburg en Sint Kruis, gesitueerd in het zuiden van West Zeeuws-Vlaanderen, is nog sprake van kleinschalig landschap dat vergelijkbaar is met het aangrenzende Vlaanderen. Hier komen verhoudingsgewijs nog zeer veel steenuilen voor. De hoogste dichtheid (4 terr./km²) komt voor op de wallen van Retranchement, ten zuiden van Hoek en ten noorden van Axel (ten zuidwesten van Terneuzen). In figuur 7, 8, 9 en 10 is een aantal detailkaarten weergegeven van het onderzochte gebied. Hierin is duidelijk zichtbaar dat de territoria gerelateerd zijn aan grasland. Zoals bekend is dit een primair element van de directe leefomgeving van de steenuil. In figuur 10 valt op dat in het gebied ten zuidwesten van Axel geen steenuilen voorkomen omdat het hier ontbreekt aan voor de steenuil geschikt grasland. Hierboven op komt nog dat dit gebied wordt doorsneden door een autoweg, zijnde de verbindingsweg tussen Vlaanderen en de Westerscheldetunnel.

Figuur 7: Steenuilterritoria ten zuiden van Aardenburg en Sint Kruis

Figuur 8: Steenuilterritoria omgeving Oostburg en Zuidzande

Figuur 9: Steenuilterritoria omgeving Axel

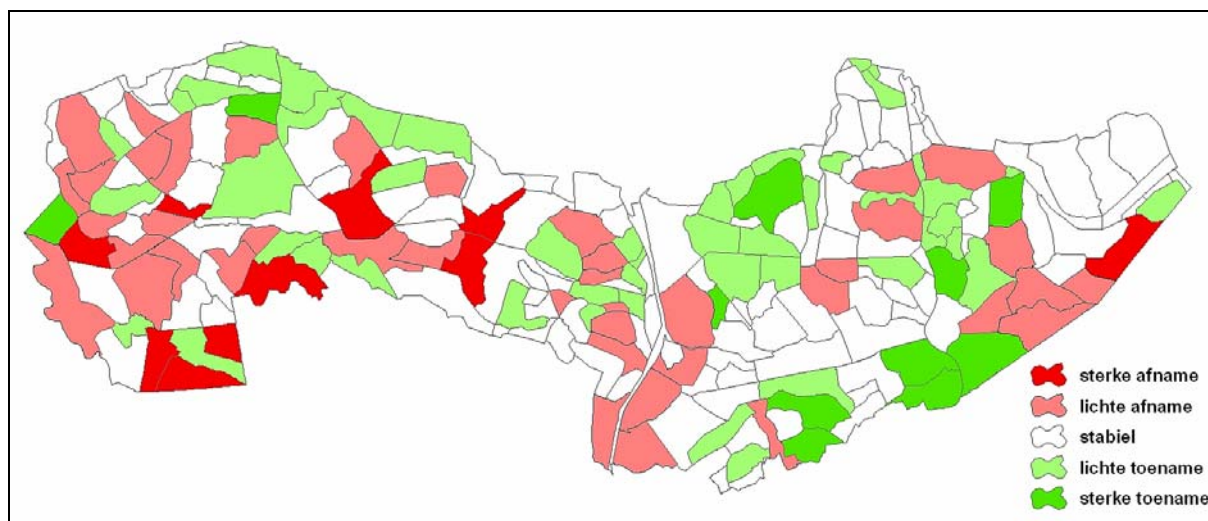

Figuur10: Steenuilterritoria ten zuiden van Axel

Vergelijking tussen 2003 en 2007

Evenals in 2007 is Zeeuws-Vlaanderen in 2003 gebiedsdekkend onderzocht op de aanwezigheid van steenuilen. In figuur 11 is per telgebied, zijnde het gebied dat aan een teller is toegewezen, het verschil weergegeven tussen het aantal steenuilterritoria dat in 2003 en 2007 is geteld. In 2007 blijkt het aantal steenuilen ten opzichte van 2003 met 23 te zijn

toegenomen. In 2007 zijn 301 territoria (72 %) waargenomen op dezelfde locatie als in 2003. De gebieden met een sterke toename zijn toe te schrijven aan een uitbreidende populatie in potentiële habitat. Voor de gebieden met een sterke afname is vooralsnog geen verklaring. De directe leefomgeving van de steenuil in deze gebieden is ogenschijnlijk niet veranderd. Sterfte als gevolg van vergiftiging en/of predatie is niet uitgesloten.

Figuur 11: territoriumverschil in Zeeuws-Vlaanderen tussen 2003 en 2007

Walcheren

Voor de tweede wereldoorlog werd het aantal steenuilen op Walcheren op circa 1000 geschat. Oorlogshandelingen in de vorm van inundatie hebben er toe geleid dat hoogstamfruitbomen, knobomen en andere voor de steenuil noodzakelijke landschapselementen definitief verdwenen. In 1991 is het laatste territorium vastgesteld in de buurt van Vrouwenpolder. Vanaf dat moment is er op Walcheren, uitgezonderd enkele incidentele waarnemingen van solitaire vogels, geen steenuilbroedpaar meer waargenomen. In 2006 is een gedeelte van Walcheren onderzocht. Er waren te weinig tellers om dit gebied in zijn geheel te onderzoeken. Zodoende zijn 94 km-hokken onderzocht hetgeen neerkomt op ruim 50 % van het buitengebied. Hiermee zijn vrijwel alle gebieden waar in het verleden de steenuil voorkwam onderzocht. Ondanks het intensieve speurwerk zijn in 2006 geen steenuilen waargenomen op Walcheren. In 2007 is in het gebied rondom Nieuw- en Sint Joosland een broedgeval van een steenuil vastgesteld in een nestkast.

Tholen

Van Tholen is niet bekend dat er ooit hoge aantallen steenuilen hebben gezeten. Een groot gedeelte van Tholen is tijdens de Watersnoodramp 1953 overspoeld geweest. In 2006 is Tholen door 3 leden van de vogelwerkgroep Tholen onderzocht. Op Tholen zijn geen steenuilen waargenomen. Gelet op de grote kale polders, weinig broedbomen in de vorm van hoogstamfruitbomen en knobomen en het geringe aantal oude boerderijen maakt het voor de steenuil bijzonder moeilijk om hier te overleven. Uit een gebiedsverkenning uitgevoerd in oktober 2007 blijkt dat er nog wel potentiële locaties zijn.

Sint Philipsland

Op Sint Philipsland kwam de steenuil in de jaren zeventig van de vorige eeuw al niet meer voor. Sint Philipsland is in 2006 door leden van de vogelwerkgroep Tholen onderzocht. Tijdens het onderzoek zijn geen steenuilen waargenomen. Op zich niet zo verwonderlijk als we kijken naar het monotone landschap, de geïsoleerde ligging en het ontbreken van goede biotopen.

Schouwen Duiveland

Voor zover bekend is de steenuil op Schouwen Duiveland nooit talrijk geweest. Schouwen Duiveland wordt al jaren onderzocht op roofvogels en steenuilen. Hiermee is een goede basis gelegd voor het gebiedsdekkende onderzoek. De inventarisatie is uitgevoerd door 3 tellers.

Er werden 5 steenuilterritoria waargenomen. Dit aantal is al jaren constant. De ligging van de territoria is in figuur 12 weergegeven.

Zuid-Beveland

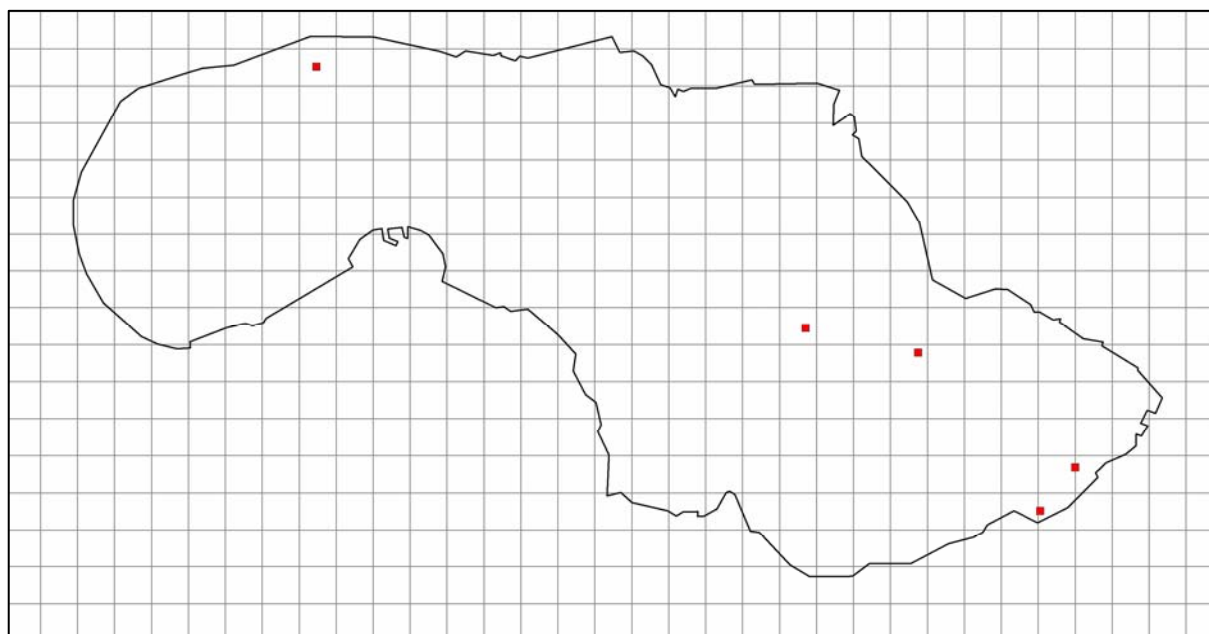
De Zak van Zuid-Beveland is vanwege het kleinschalige karakter bijzonder geschikt voor

steenuilen. Op Zuid-Beveland kwamen voor de Tweede Wereldoorlog volgens schattingen lokaal aantallen voor van 4 paar/100 ha. Zuid-Beveland is door 35 tellers geïventariseerd.

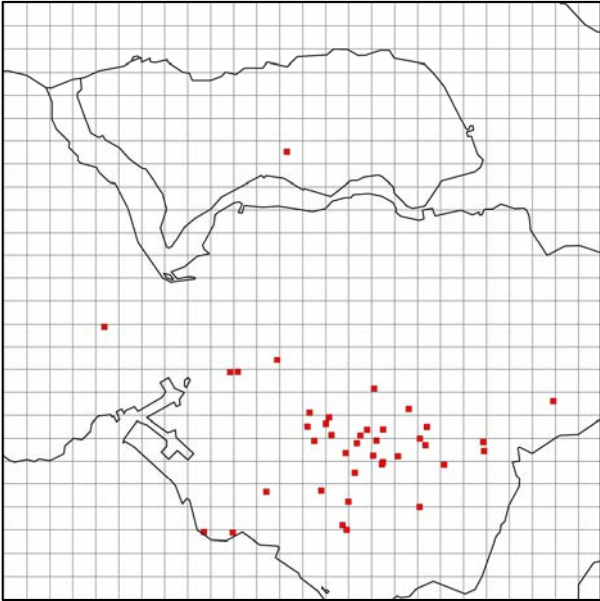
In de Zak van Zuid-Beveland zijn 37 territoria vastgesteld. De ligging van de territoria is in figuur 13 weergegeven. De kern van de populatie bevindt zich rondom Nisse, Heinkenszand en Ovezande en ten westen van 's Gravenpolder. Verder waaiert de populatie uit richting Walcheren tot aan Lewedorp-Nieuwdorp. De dichtheid is het hoogst in de driehoek

's Heerenhoek-Nisse-Ovezande. Hier komen dichtheden voor van 3-4 terr./km². Deze dichtheden zijn te vergelijken met de goede steenuilgebieden in Zeeuws-Vlaanderen. Ten opzichte van 1996-1997 is hier sprake van een toename. De uitbreiding van de populatie heeft plaatsgevonden binnen het kerngebied. Dit impliceert dat binnen dit gebied blijkbaar nog voldoende ruimte voorhanden was voor nieuwe vestigingen. Wellicht dat ook het grote aantal nestkasten die de afgelopen jaren in dit gebied zijn opgehangen in positieve zin hebben bijgedragen aan de toename.

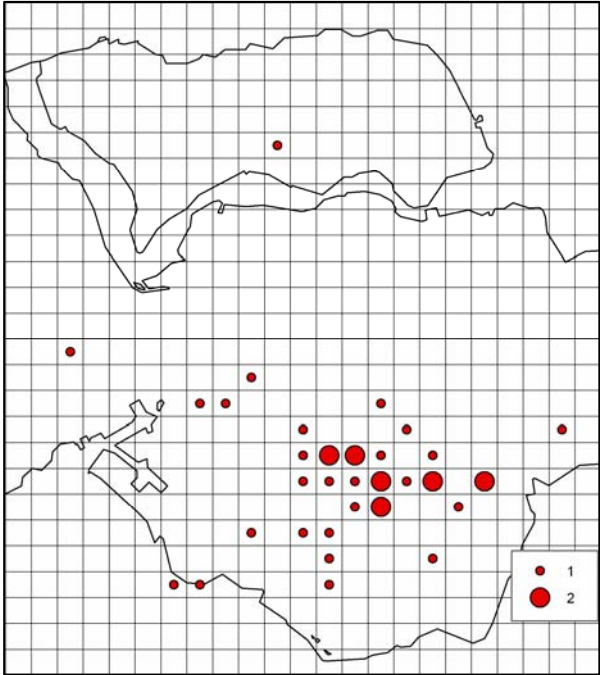
Anderzijds moeten we concluderen dat de vestigingsmogelijkheden buiten dit kerngebied blijkbaar niet voldoen aan de wensen van de steenuil

Figuur 12: Ligging territoria Schouwen Duiveland

Figuur 13: ligging territoria Zuid-Beveland 2007

Figuur 14: dichtheid per 25 km² Zuid-Beveland 2007

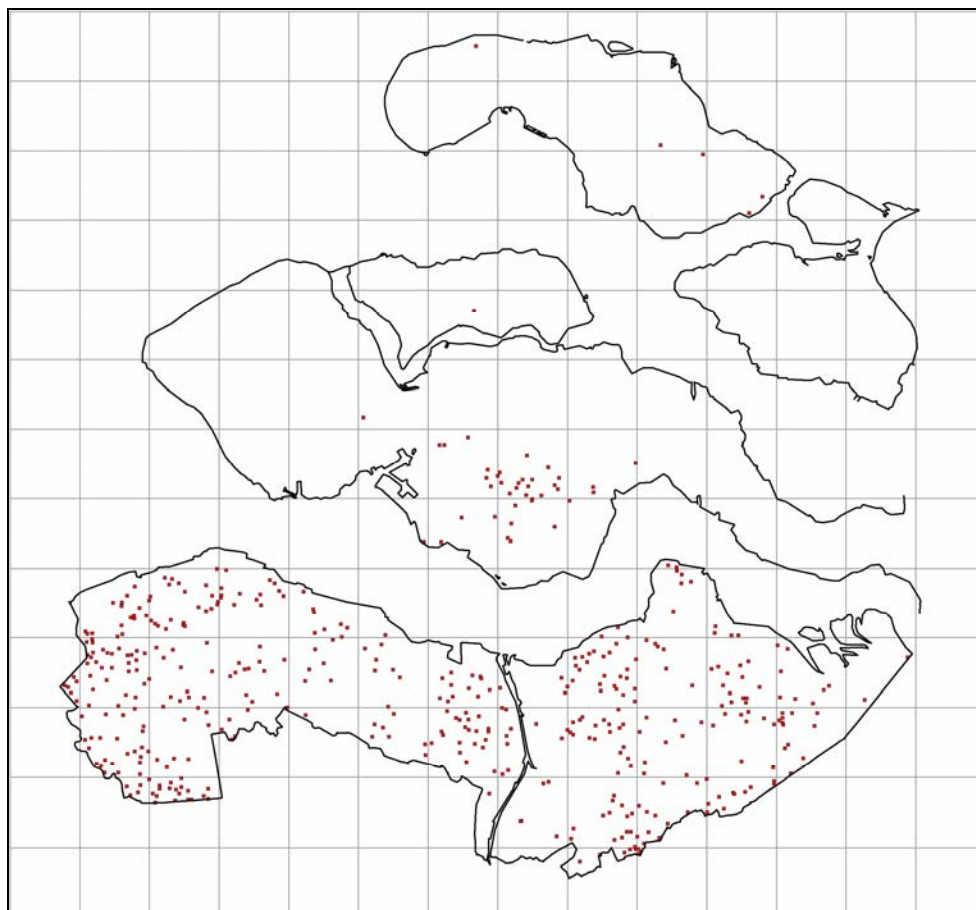
Noord-Beveland

In de jaren zeventig van de vorige eeuw kwam de steenuil niet voor op Noord-Beveland. In 1996-1997 is door vogelwerkgroep Bevelanden onderzoek gedaan in het gebied rondom Wissenkerke, Geersdijk, Kamperland en Kortgene. Uit dit onderzoek is komen vast te staan dat benevens een waarneming van één solitaire steenuil rondom Colijnsplaat er verder geen territoria op Noord-Beveland aanwezig waren. Het gebied is na 1997 niet meer onderzocht op steenuilen. Door het gebrek aan tellers is Noord-Beveland in 2007 niet onderzocht. In het najaar van 2007 is in de buurt van Geersdijk een zwervend steenuilpaartje aangetroffen.

Conclusies

In 2007 zijn in Zeeland 459 territoria vastgesteld. De ligging hiervan is in figuur 13

weergegeven. In tabel 1 zijn de aantallen per regio opgenomen. Het zwaartepunt van de verspreiding ligt met respectievelijk 417 en 37 territoria in Zeeuws-Vlaanderen en op Zuid-Beveland. De hoge aantallen in Zeeuws-Vlaanderen en Zuid-Beveland worden toegeschreven aan een aantal factoren. Belangrijkste factor is de kleinschaligheid en de bijbehorende voedselvoorziening. Op Zuid-Beveland en in Zeeuws-Vlaanderen staan nog veel oude boerderijen met hoogstamfruitbomen en/of knotbomen. In West Zeeuws-Vlaanderen staan op veel dijken nog oude knotbomen. Op Zuid-Beveland dragen tevens de vele nestkasten die de afgelopen jaren zijn opgehangen bij aan een toenemende populatie. Dit is voor Zeeuws-Vlaanderen van minder belang, aangezien hier de meeste broedgevallen voorkomen in natuurlijke nestholten die in voldoende mate aanwezig zijn.

Figuur 13: Ligging territoria provincie Zeeland 2007

	aantal territoria 2003	aantal territoria 2007	geschat aantal 2007	trend
Zeeuws-Vlaanderen	392	417	420-450	+
Zuid-Beveland	n.b.	37	50-55	+
Schouwen Duiveland	5	5	5-15	+ -
Walcheren	n.b.	1	1-3	+ -
Noord-Beveland	n.b.	1	1-3	+ -
Tholen	n.b.	0	0?	+ -
Sint Philipsland	n.b.	0	0?	+ -
totaal	n.b.	461	505-530	+

Tabel 1: Overzicht Steenuilterritoria provincie Zeeland 2007

Hier komt nog bij dat Zeeuws-Vlaanderen geografische gezien één gebied vormt met Vlaanderen. In Vlaanderen komt de steenuil nog in hoge tot zeer hoge aantallen voor. Hierdoor is uitwisseling met Zeeuws-Vlaanderen mogelijk. Verder hebben Zuid-Beveland en Zeeuws-Vlaanderen ten opzichte van de rest van Zeeland weinig tot niet te lijden gehad van de inundaties tijdens de Tweede Wereldoorlog en de Watersnoodramp 1953. In die periode heeft het land lange tijd onder invloed van zout water gestaan, waardoor niet alleen veel hoogstamfruitbomen en knotbomen, maar ook veel oude boerderijen voor een groot deel verloren zijn gegaan. Dit gegeven in combinatie met de rationalisatie van het landschap die daarop volgde, is er wellicht de oorzaak van dat de steenuil in de rest van Zeeland is afgenomen zonet volledig is verdwenen. Hier komt nog bij dat door de geïsoleerde ligging van de eilanden de instroom van steenuilen vanuit Zeeuws-Vlaanderen en West Brabant vrijwel nihil is. Positief aspect is dat de populatie op Zuid-Beveland zich uitbreidt richting Walcheren. Een kleine populatie heeft zich gevestigd rondom Lewedorp en Nieuwdorp en in 2007 is een broedgeval vastgesteld rondom Nieuw- en Sint Joosland.

Als we de Zeeuwse populatie vergelijken met de aantallen die in de recente Atlas van Nederlandse broedvogels worden genoemd (5.500 - 6500 paren) dan blijkt in Zeeland bijna 10 % van de Nederlandse populatie voor te komen. Wat de steenuil betreft is dat een grote verantwoordelijkheid voor zo'n kleine provincie.

Aanbevelingen en maatregelen

Nu in Zeeland de verspreiding van de steenuil in beeld is gebracht is de volgende stap het stabiliseren van de huidige populatie en het ombuigen naar een toename. Om de achteruitgang tegen te gaan en de toename te bevorderen dienen er maatregelen getroffen te worden. Deze dienen toegespitst te worden op de voor de soort gunstige leefomstandigheden. Deze bestaan uit:

- voedselsituatie;
- nestgelegenheid;
- beschutting.

Hiernaast is een goede voorlichting van groot belang.

In het licht van een stabilisering en toename van het aantal steenuilen in de provincie Zeeland wordt het volgende voorgesteld:

- 1 maal per 4 jaar een gebiedsdekkend verspreidingsonderzoek uitvoeren;
- nieuwe biotopen ontwikkelen rondom bestaande kerngebieden; dit betekent dat op o.a. Zuid-Beveland het gebied tussen Walcheren en Zuid-Beveland verder geschikt gemaakt wordt voor steenuilen, hiertoe worden o.a. initiatieven ontwikkeld door de Stichting Landschapsverzorging Zeeland (SLZ) en de Stichting Natuurmonumenten
- het ophangen van nestkasten; met name van belang in gebieden met geïsoleerde territoria; vindt o.a. plaats op Schouwen Duiveland en Zuid-Beveland
- gebieden die tot op heden niet of onvolledig geïnventariseerd zijn, te weten Noord-Beveland en het noordelijk gedeelte van Zuid-Beveland (boven A58) op korte termijn alsnog te onderzoeken op het voorkomen van steenuilen;
- het opstarten van broedbiologisch onderzoek, bij voorkeur in gebieden

met nestkasten; op Zuid-Beveland reeds gestart

- mogelijkheden bekijken voor de herkolonisatie van de steenuil op Tholen en Sint Philipsland vanuit West Brabant

Waar een kleine provincie groot in is bewijst dit onderzoek. Welgeteld 91 tellers hebben zich ingezet om in 2 jaar tijd de steenuil Zeelandbreed in beeld te brengen. Voor zover bekend is dit nog geen enkele andere provincie gelukt. Er zijn honderden uren in het veld doorgebracht om steenuilen op te sporen. Dit soms vanuit de wetenschap dat het onderzoeksgebied bij voorbaat al geen resultaat zou opleveren.

De volgende tellers hebben deelgenomen aan de inventarisatie:

Jan Bais, Frans Baeyens, Wout Bassie, Peter Boelee, Luciën Boerjan, Cock Bogaert, Henk Bondewel, Leandra de Boodt, Marc Buise, Huub Bun, Piet du Burck, Cor Capello, Henk Castelijns, Wannes Catelijns, Gerard van Daele, Rosita van Daele, Thijs Franse, Gido Davidse, Ron Dhondt, Bob Dierkx, Oscar van Dorselaer, Aad Drenth,

Arjen Dubbeldam, Liliane Geurtjens, Eveline Hamelink, André Hannewijk George van der Hel, Peter Heetesonne, Rinus van 't Hof, Mark Hoekstein, Donnie Hollevoet, Nanning-Jan Honingh, Chiel Jacobusse, Jan Janssens, Erik de Jonge, Adri Joosse, Leonard Ketting, Bert Klein, Karin Klip, Aloys de Kock, Sjak de Kock, Bram Korteknie, Bernhard Krebs, Kees de Landmeter, Wim Lansman, Frits Lijbaart, Cees Luijsterberg, Peter Maas, Jean Maebe, Rie Manneke, Ron Martens, Eddy Matthijs, Renger Meerman, Edward Minnaard, Foort Minnaard, Kees Rijk, Joop Millenaar, Catharina Mulder, Niek Oele, Irma van Os, Reggie van Poecke, Jaap Poortvliet, Jos de Regt, Rob Remmerts, Dick Reijnhout, Fred Schenk, Jaap Schilperoord, Niels de Schipper, Petra Sloof, Alex de Smet, Addy Snoep, Rini Snoep, Cor Sol, Rob Sponselee, Theo Spuesens, Kees Tazelaar, Dilia Timmers, Mieke Tinge, Franklin Tombeur, Frits van Velzen, Ron Verbeek, Geert van der Vliet, Paul van de Vijver, Herman van de Voorde, Bram Vroegindewei, Petrus van 't Westeinde, Alex Wieland, Freek Wisse, Jeanet Wisse, Awie de Zwart.

Alex de Smet
Coördinator STONE provincie Zeeland

Foto's bij dit artikel: Alex de Smet

